

BEELDENDE KUNST Collages van de in Heerlen geboren Lidy Jacobs nemen schoonheidsideaal op de hak

‘Er uitzien als een topmodel? Nee dank je, ik blijf mezelf’

Dromen van een perfect uiterlijk. Beeldend kunstenaar Lidy Jacobs deed het tot haar dertigste. Toen kwam ze er achter dat ze niet hoefde te voldoen aan het beeld van de topmodellen om haar heen. Met kunst als ontdekkingsmiddel.

door **Marjolein Welling**

Vrouwen gekleed in hotpants, met borsten van klei, een paardenkop en een lampenkap boven hun hoofden. Ongebruikelijke, vreemdende beelden domineren de collages van de in Heerlen geboren beeldend kunstenaar Lidy Jacobs (56). Haar collages zijn samen met absurdistische sculpturen van het kunstenaarsduo Les Deux Garçons te zien in de Venlose Galerie Wilms.

Hoe je er ook uitziet, er is geen maatstaf voor een goed of slecht uiterlijk. Dat is wat Jacobs, zelf 1,34 meter groot, met haar werk duidelijk wil maken. Krachtig, met rechte rug en duidelijke stem, maakt ze haar punt. „Vanwege mijn lengte kijk ik anders naar de wereld, vanuit een lager perspectief. In mijn kindertijd had ik het idee dat ik niet bij de norm paste omdat andere mensen groter waren.” Overall om haar heen werd Jacobs overspoeld door gangbare looks. Frustratie over het niet kunnen voldoen aan deze normen beheersten haar leven. „Totdat ik dertig werd. Door rijping kreeg ik het gevoel dat ik mezelf mocht zijn.” Dat straalt ze uit met haar rustige manier van praten, directe blik en goed verzorgde uiterlijk. In hartje Heerlen, waar ze voor de expositie bij haar moeder logeert - ze woont in Rotterdam - staan verse koffie en chocoladekoekjes klaar. „Gezellig zo, mam. Je gaat me missen als ik weer naar huis ben, hé?”

Zeker weten dat ze blij is, lacht haar moeder. Zolang als ze wil mag ze blijven. Maar ze gaat even kaas halen op de markt. Tenminste, als jullie nog genoeg koffie hebben? Ja mam prima, tot zo! „Wat lief, ze laat ons even alleen zodat we rustig kunnen praten.”

Hoewel Jacobs zelf acceptatie vond, ziet ze dat veel mensen negatief over zichzelf denken. „Door een allesoverheersend schoonheidsideaal van perfecte mannen- en vrouwenlichamen denken zij er ook zo uit te moeten zien. Daar kún je niet eens aan tippen, want de foto's van die modellen zijn vaak bewerkt.” Dit schoonheidsbeeld neemt Jacobs in haar *Affections* genoemde expositie op de hak. Met onvolmaakte wezens, die nergens aan hoeven te voldoen. „Mijn collages zijn chaotisch en afwijkend. Hiermee verleg ik de grenzen van welk uiterlijk normaal en abnormaal zou zijn. Met onnatuurlijke lichaamsproporties, dierlijke eigen-

Lidy Jacobs: Vanwege mijn lengte kijk ik anders naar de wereld.

foto Bas Quaadvlieg

schappen en lichaamsdelen van klei laat ik zien dat alles kan en alles mag.” Ze gebruikt vooral papieren foto's. Duizenden tijdschriften verzamelde ze door de jaren heen. Uit mannen- en vrouwenlichamen

knipt ze lichaamsdelen weg, om daar dierenledematen in te plakken. Hoe vreemder de collages, hoe beter. „Allemaal bedoeld om mensen los te trekken van hun vastgeroeste ideeën over uiterlijk.” Van-

daar de witte borsten op donkere huidskleuren, roze konijnenoren en olifantenslurven op gezichten. Ook benadrukt Jacobs in haar werk de maakbaarheid van mediabeelden. „Alles is te manipuleren en te scheppen, zoals foto's van perfecte topmodellen. Maar dus ook surrealistische wezens.” Ah, vandaar haar mensdieren.

„Klopt. Zij tonen een gefotoshopte kant van onze maatschappij. En ze laten zien dat menselijke imperfectie normaal is.” Die wezens moeten voor Jacobs lijken alsof ze echt bestaan. „Door die illusie krijg je hetzelfde effect als bij modellenfoto's. Je gaat geloven in niet-bestaande beelden. Zo beseft je hoe manipulatief al die mediabeelden zijn.”

Om haar mensdieren zo echt mogelijk over te laten komen, laat Jacobs haar creaties contact maken met hun publiek. „Als ze je aankijken, komt het beeld beter binnen bij mensen. Zelf heb ik dat ook. Wanneer ze af zijn, zie ik ze als een extra gezelschap in mijn huis.” Als ik na het interview weer buiten ben, prijken schaars geklede, verleidelijke dames en heren op billboards en in bushokjes. Nooit meer zullen ze hetzelfde zijn.

De expositie 'Affections' van Lidy Jacobs en Les Deux Garçons is nog te zien vanaf morgen tot en met 20 februari in Galerie Wilms in Venlo.

“ Met collages verleg ik grenzen van wat normaal en abnormaal zou zijn.